

פועלים, מגינים, הלוצים - לשלטון

לתנופה נועזת כעליה, כהתישבות ובפיתוח. להתגוננות פעילה ומאמץ מתמיד להכשחת השלום. להם העומם על כעלי היכולת ורמת חיים הוגנת להמוני העם. למיזוג גלויות ושוויון הערות. לשוויון זכו למיעוט הערבי. לעצמאות ונייטרליות ביחסי חוץ.

הבנו יד

להקמת מלחמה לשלום הלוצית

תן יד למפ"ם לחולל את המפנה ההכרחי!

במרחב

מארוקו

דם ברחובות העיר

«תמורת כל שניה של היסוס, נשלם ליטר של דם!» הוהיר מנדס-פראנס לפני ששה חודשים, את האסיפה הלאומית הצרפתית בעת שזנה בבעיית צפון-אפריקה. לשיא: מנדס נפל, צרפת המשיכה להסס, הלהבה הלאומית התפשטה באפריקה הצפונית.

השבוע, שעה שבני פאריס רקדו ברחובות לכבוד יום נפילת הבסטיליה, זרמו ליטרים של דם צרפתי ברובע האירופי של קזבלאנקה, עיר המוקד של מרוקו הצרפתית. תנועת השיחרור הערבית בחרה בחג הלאומי של צרפת לפתיחת סיכום חדש במאבק הדמים על העצמאות.

הערבים יוצאים מהקסבה. ברבי-בות סוערות נהרו ערביי קזבלאנקה מהקסבה המפורסמת, סבך סמטות ומדרגות אפלות שמעולם לא הצליחו הצרפתים להשתלט עליהן, השתלכו אל תוך הרובעים האירופיים.

הקרבות הראשונים היו שבעה צרפתים שחגגו את יום הבסטיליה על רחבת בית קפה במרכז העיר החדשה. אחרי התדהמה הראשונה, באה התגובה: גל של טירורי נגדי גאה מיד, שטף את אזור הנמל. צרפתים נסערים, מזוינים באקדחים, אלות ותחמושת, תקפו כל ערבי שנראה ב"שטח. כשעבר הגל, נשארו 17 ערבים מוטלים ללא רוח חיים.

אותו לילה נדהה שנתם של בני העיר. ה"כל התכוננו ליום המחרת. הוא בא בסימן אש ולהבות. הערבים המבוזרים עלו על בניי הממשלה ברובעם, הציתו אותם. שוטרים, חיילים כושים, לגיונרים וטנקים נאלצו לפנות את הסימטות במסחי אש לפני שמכוניות הכיבוי יכלו להגיע לבניינים הבוערים. לרכוש עצמו לא היה ערך רב, אך הצרפתים אמרו ללמד את הערבים לקח, להראות להם כי אין צרפת נרתעת בפני אלימות. האש כובתה, 12 ערבים נהרגו, 30 נפצעו.

«מוות לרוצח!» בתוך המחנה הצרפתי געשו הרוחות לא פחות. מלבד ההמוני הערבים, הציבו לעצמם התושבים אויב נוסף: גילברט גראנאוואל, הנציב הצרפתי החדש.

הוא נשלח עליידי פאריס באחד מרגעיה הפייסניים, עם הוראות להתפשר, להציע ריפורמות והקלות כלכליות לערבים. הצרפתים המקומיים, שקבעו כי הערבים יבינו רק את שפת הכוח והאלימות כינו אותו מיד כבוגד, תבעו ממנו פעולה תקיפה במקום פשרות.

ביום הששי, למחרת חג הבסטיליה, הור פיע גראנאוואל בטכס אשכבת ארבעה מקרי-בנות הפצצה. היופעתו העבירה את הנוכחים על דעתם. «רוצח!» צעקו, «ערבי! בוגד! אתה רצחת אותם! מוות לרוצח!» מישהו השמיע: «גראנאוואל הביתה!» וההמון חזר אחריו.

רק כאשר הופיעו ארונות ההרוגים השתתף קי הקריאות. אחרי בני המשפחה האבלים, צעדו נציגי הממשלה וגראנאוואל בראשם. לפתע, זינקה אשה לעומתו, היכתה על פניו בתוף מגילל, בצווחה היסטרית: «רוצח!»

תוך שניות נעלם השקט. גברים, נשים וילדים צבאו על הנציב. ירקו בפניו, היכו אתו, בעטו בו. פצוע קרועי-בגדים, הוצא גראנאוואל מידי תוקפיה, לחדר למכוניתו עליידי חיילים. אך חזר למשרדו, הכריז על מצב חירום.

לרחובות קזבלאנקה שב השקט זאנית, מנוכח בהלמות נעליהם המסומרות של לגיונרים חמושים וחריקת גלגלי הטנקים הכבדים. אך מבעד להחלשות החוששה שי ניכרה על פני החיילים ביבצצה בכל תוקפה ההססנות של ממשלת פאריס. למרות הדם שגשף, לא יכלה צרפת להחליט עדיין מה לעשות באפריקה הצפונית.

מחרוזת

מולדת חדשה

העתונאי המצרי מתמודד אבו אל-פאתח, אשר נמלט מצררים לאחר התרמת רכושו וסגירת עתונתו, אל מסרי. עליידי הכת הצבאית קיבל החודש את האזרחות העיראקית, נפגש לש חות סודיות עם ראש-משלת עיראק, נורי אל-סעיד. המטרה המשוערת של השריחות: היצאת עתון יומי חדש, בן 12 עמודים.